

rådighed over opsparingen og muligvis kun en betinget ret til denne, eller fordi opsparingens størrelse ikke har været konstaterlig fra år til år.

- 4) Beløb, der som en akkumuleret efterbetaling af løn ikke refererer sig til den skattepligtiges arbejdsindsats i udbetalingsåret, men til hans indsats i hele ansættelsestiden.“

Under kapitalvindingsskatten blev her- efter navnlig inddraget fortjeneste ved afhændelse af faste ejendomme, erhvervs- mæssigt benyttede skibe, maskiner og inventar m. v., aktier, private gældsbreve, tegningsret til aktier, good-will, patent- rettigheder o. l. og fortjeneste ved ud- løning af likvidationsprovenu i aktieselskaber o. l. Men det samme gjaldt, helt eller delvis, kapitaludbetalinger bl. a. i kraft af visse kapitalforsikringer og kapitalpensionsord- ninger, og forskellige mere specielle erhver- velse, jfr. nærmere kommissionsudkastets § 83.

Til støtte for indførelsen af kapitalvin- dingsskatten har kommissionen bl. a. hen- vist til, at en skattemæssigt forskellig be- handling af fortjeneste ved realisation af aktiver, der er anskaffet i spekulationsøje- med, og af aktiver, der henhører til anlægs- formuen, er uheldig, idet sondringen forud- sætter en påvisning af skatteyderens sub- jektive hensigter med anskaffelsen i sin tid af det nu realiserede aktiv. Dette spørgsmål har derfor også givet anledning til megen usikkerhed i praksis og mange retssager.

Under overvejelserne af spørgsmålet om indførelsen af en kapitalvindingsskat har man imidlertid fundet, at afgørende grunde talte imod en sådan beskatning i den meget omfattende form, hvori den er foreslået af kommissionen.

Gennemført i denne form ville kapital- vindingsskatningen ikke kunne undgå at medføre et betydeligt merarbejde og mange praktiseringsvanskeligheder ved skatteligningen. Dette har kommissionen for så vidt erkendt derved, at den i sit udkast har holdt et så vigtigt område som realisationsavan- cer ved salg af offentlige obligationer uden for kapitalvindingsskatningen. Afgørende for kommissionen var her netop praktiske hensyn, idet det erkendes, at en omfattende kontrol med anskaffelsestidspunkter og salgs-

tidspunkter for disse aktiver ville være meget vanskelig at gennemføre. Som kommissions- udkastet herefter er udformet, vil de mang- lende regler om beskatning af avance på obligationer imidlertid betyde, at de i øje- blikket gældende beskatningsregler ændres på en måde, der må synes mindre heldig.

Efter de gældende regler er realisations- avancer på obligationer indkomstskattefri, hvor obligationerne er anskaffet som an- lægspapirer, medens avancen indkomst- beskattes, hvor der foreligger spekulations- øjemed, eller salget sker som et led i skatte- ydernes næringsvirksomhed. En eventuel gennemførelse af kommissionsudkastet ville betyde, at avancer på obligationer, an- skaffet som anlægspapirer, fortsat ville være indkomstskattefri, og at avancer ved erhvervmæssigt salg af obligationer fortsat ville blive beskattet med almindelig ind- komstskat (jfr. kommissionsudkastets be- mærkninger side 118). Derimod ville speku- lationsavancer — der nu indkomstbeskattes — gå helt fri for beskatning, uanset at det er uomtvisteligt, at der i mange tilfælde kun er en gradsforskel på spekulationsalg og og „nærings“alg.

Også for de avancer, der efter kommis- sionsudkastet principielt underkastes kapi- talvindingsskatning, såsom realisations- avancer ved salg af aktier eller fast ejendom, har kommissionen opgivet sondringen mel- lem avancer på anlægsaktiver og aktiver an- skaffet i spekulationsøjemed. Begge kate- gorier af avancer foreslås beskattet med kapitalvindingsskat, medens avancer ved realisationer, der foretages som led i den skattepligtiges erhverv, fortsat foreslås ind- komstbeskattet. Når det anføres, at son- dringen mellem spekulations- og anlægs- aktiver i praksis frembyder vanskeligheder og har givet anledning til mange konflikter mellem skatteyderne og skattemyndighe- derne, skal dette ikke bestrides. Udkastets regler vil imidlertid kun delvis kunne råde bod på de vanskeligheder, der foreligger. Man undgår vel at skulle tage stilling til, om et aktiv er et anlægsaktiv eller et speku- lationsaktiv. Men man undgår ikke at skulle afgøre, om afhændelsen er erhvervmæssig eller ikke erhvervmæssig, og denne son- dring kan i mange tilfælde forventes at ville blive meget vanskelig at drage.

Efter spekulationsfortjenesternes hele ka-